

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Варна, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Кр. Недева

Членове: Диана Д. Митева
Даниела Д. Томова

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Въззивно търговско дело № 20223001000294 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството подлежи на разглеждане по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Приета е за разглеждане въззивна жалба на Национална агенция за приходите, гр.София, срещу решение №17/08.03.2022 г. на Окръжен съд Добрич по т.д. № 139/2021г. с което са били изцяло отхвърлени съединени претенции, предявен по реда на чл.694, ал.2, т.2 ТЗ срещу „ЕВРОМАНГАН“ ЕАД /в несъстоятелност/, ЕИК 124058778 при участие на синдика Л. Б. за установяване на неприети размери на публични вземания и непризната привилегия, предявени от ищеца и отречени от съда по несъстоятелност при одобряване на списък по чл. 692 ТЗ след разглеждане на възражение на конкуриращ кредитор по реда на чл. 690 ТЗ.

След предприетото служебно отстраняване на процесуалните нарушения, допуснати от първа инстанция при преценка на редовност на сезирането и упражняване на правото на иск(разпореждане №802/23.06.2022, определение № 474/18.07.2022, разпореждане № 1502/09.12.2022) и приключване на преюдициален спор, въззивният състав и разгледал предварителните въпроси по допустимостта на производството и редовното си сезиране в определение № 30/11.01.2023(л.79), което е възприето след обявяване на страните, ведно с доклада на изложените подробни оплаквания по обжалвания акт.

Въззивникът Национална агенция за приходите, чрез законен представител излага оплаквания за необосновано отхвърляне на претенция за установяване на предявените публични задължения, които са били потвърдени в кредитирано заключение на експерт и немотивирано отричане

както на общата законова привилегия за необезпечените публични задължения, така и на специална привилегия по чл. 722 ал.1 т.1 ТЗ, уредена в ЗОЗ за вписаните запори, обезпечаващи част от предявените за удовлетворяване в несъстоятелността вземания.

По същество, като пълномощник на въззивника гл. юр.к. К поддържа доводи за доказани в цялост вземания за данъци, задължителни осигурителни вноски, имуществени санкции и такси в пълния размер 4 858 087, 22 лв, предявен за установяване като лихвоносни главници и натрупани законни лихви и моли претенцията да бъде уважена в цялост, включително и с установяване на поредността на удовлетворяване по чл.722 ал.1 т.1 ТЗ по отношение на конкретно описаните в уточнителната молба задължения, посочени постановления за налагане на обезпечителни мерки отразени в молбата за предявени вземания и поредност на удовлетворяване по чл. 722 ал.1 т.6 ТЗ по отношение на необезпечени останалите публични вземания, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност в посочения размер от 223 685,74 лв.

Въззиваемата страна „Евроманган“ЕАД – в несъстоятелност не е упражнил чрез законен представител право на защита нито в първата, нито във въззивната фаза на процеса.

Синдикът на несъстоятелния длъжник, Л. Б., оспорва жалбата с доводи за правилно издирен и приложен закон в съответствие с установените със заключение на вещо лице задължения, извън тези по оспорения и отменен ревизионен акт.

Със същите бланкетни доводи синдикът моли за потвърждаване на правилното отхвърлително решение в пледоария по същество.

Възражаващ срещу приетото вземане кредитор на несъстоятелен длъжник не е участвал в първоинстанционното производство.

Претенции за определяне на разноски за настояща инстанция е направил само въззивника, който е конкретизирал устно само размер на направени разноски в първата инстанция и е поискал определяне на юрисконсултско възнаграждение за защита в двете инстанции(л.88).

За да се произнесе въззивният състав съобразява следното:

Решението на първоинстанционния съд е действително (по критериите, възприемани в мотивите към ТРОСГТК по т. д. № 1/2011 г. на ВКС) и съответства на установителна претенция на кредитор, чийто предявени по реда на чл. 685 ТЗ вземания са останали неприети след оспорване от длъжник или друг кредитор, заявил възражения по реда на чл. 690 ТЗ.

Предпоставка за възникване на тази специална искова защита е очертан предварително спор и затова твърденията на ищеца, които се посочват като основание на такава претенция, освен обосноваване на възникването на самото процесно задължение и дължимостта му, налага и допълнително посочване на ясно очертан спор за материалното право на кредитора. Такива обстоятелства в конкретния случай липсват.

Първоинстанционният съд е бил сезиран първоначално с искане,

обосновано с посочване на първоначално приемане с обявен списък на приети от синдика публични вземания на предявените вземания в сборен размер на общо 5 856 290.05лв. с ред на удовлетворяване, съответен на различните видове привилегии в полза на държавата като обезпечен и необезпечен кредитор, последвано от разглеждане на възражение по реда на чл. 690 ТЗ, заявено от кредитор АДОР ШИПИНГ ПТЕ.ЛТД Сингапур. Ищецът е посочил изрично, че това възражение е било уважено частично, като част от държавните вземания, установени в ДРА № Р-03000817003439-09-001/18.05.2018 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – Варна са били отречени до размер от само 1 122 762,22 лв.(съответно на частична отмяна на ревизионния акт). Ищецът не оспорва това произнасяне, но сочи, че вместо да отрази този резултат при намаляване само на предявените суми по това основание, при постановяване на финалното определение № 260330/10.08.21г. по т.д.15/2019г на ОС –Добрич за одобрение на списък на приети вземания, съдът по несъстоятелността е изменил сборен размер на вземанията, предявени на различни основания, като същевременно е променил и установената от синдика поредност на всички публични вземания. Така формулираната искова молба не е съдържала никакви твърдения за възникнал спор между несъстоятелния длъжник или негов кредитор и ищеца, за да възникне легитимен интерес от искова защита и този недостатък на упражняване на правото на иск е посочен от въззивния съд (разпореждане №802/23.06.2022). В изпълнение на връчените на страната изрични указания, ищецът отново е описал, че вземанията му не са „оспорени“ от друг кредитор неоснователно, тъй като действително в хода на производството по несъстоятелност е приключило съдебното производство по обжалването на ревизионния акт, като с окончателния акт на съда е било отменено именно установяване на допълнителния размер на корпоративния данък за 2012г в размер на 1 122 762.22лв., но това задължение е било изначално заявено за приемане в по-нисък размер и затова корекцията по основателното възражение не е можела да засегне повече от 998 202.83лв, респективно няма никакво отношение към привилегиите на държавните вземания. Именно с това уточнение се признава, че в свой интерес ищецът е предприел отстраняване на допуснатата от съда грешка при извяване на воля в определението по чл. 692 ТЗ.

Видно от служебно изискан препис от влязло в сила определение № 260153/26.07.2022г.,постановено от съда по несъстоятелността по т.д.15/2019г на ОС–Добрич (л. 57), грешката е била поправена, като първоначално съставения от синдика списък с приети публични вземания е коригиран само по отношение на вземанията, установени с ревизионния акт и то само по отношение на размери, установени като данък за довносяне, а не като размери, подлежащи на изплащане от длъжника. В поправения диспозитив на съда, липсва каквато и да е корекция по отношение на реда за удовлетворение на приетите от синдика вземания.

Като съобразява, че след поправката, определението по чл. 692 ТЗ отразява правата на публичния кредитор по начин, изцяло съответен на неговите твърдения за неоспорени дължими размери на предявени и приети от синдика вземания(вкл. остатък от установени с потвърдената със съдебните решения административния съд част от данъчните задължения за

главница и лихви без отменения размер на данъка за 2012г.) и то именно в поредността, обявена от синдика, въззивният съд намира, че спор за материалните права не съществува и такъв не е възниквал нито с длъжника, нито с кредитор. Изменението на списъка, удовлетворяващ изцяло претенциите на ищеца понастоящем, а и изначално според действителната воля, пояснена при уважаването на молбата за поправка на грешката, е резултат от признатото и от ищеца въз основа на стабилните съдебни решения частично отпадане на едно от множеството основания за вземания на ищеца. Затова липсва интерес от разрешаване по специалния ред на чл. 694 ал.2 ТЗ на какъвто и да е спор относно съществуване на оспорено вземане или привилегия.

В изпълнение на задълженията си по чл. 269 ГПК въззивният съд констатира липсата на процесуална предпоставка за упражняване на право на иск, а това изключва допустимост на проведеното съдебно производство и на постановения по това сезиране акт по същество. Обжалваното решение следва да се обезсили, а производството по недопустимия иск да се прекрати.

При този краен резултат липсва основание за присъждане на разноски в полза на ищеца, предприел необосновано защита, оказала се недопустима след поправка на явна фактическа грешка, обявена по искане на този ищец след предявяване на иска му.

При съвпадане на крайните изводи и по двата съединени иска, обжалваните части от съдебното решение следва да се потвърдят.

Доколкото с предявяването на иска и жалбата си въззивникът(държавно учреждение) е упражнявал защита на публични вземания, по арг. от чл. 84 т.1 ГПК, несъбраните авансово държавни такси(чл. 694 ал. 7 ТЗ) не могат да му бъдат възложени и остават в тежест на държавния бюджет.

По изложените съображения и на основание чл.270 ал. 3 ГПК въззивният съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА изцяло решение №17/08.03.2022 г. на Окръжен съд Добрич по т.д. № 139/2021г. като ПРЕКРАТЯВА производство по иска, предявен по реда на чл.694, ал.2, т.2 ТЗ от НАП, в качеството му на орган, нормативно овластен да представлява държавата като кредитор в производство по несъстоятелност, на основание чл.3 ал.1 т.10 ЗНАП срещу „ЕВРОМАНГАН“ ЕАД /в несъстоятелност/, ЕИК 124058778 при участие на синдика Л. Б. за установяване на неприети размери на публични вземания и непризната привилегия, предявени от ищеца и отречени от съда по несъстоятелност при одобряване на списък по чл. 692 ТЗ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен касационен съд при условията на чл.280 ал. 1 и 2 ГПК в месечен срок от връчването на преписа на страните.

Да се обяви в регистъра по чл. 235 ал.5 ГПК, на осн. чл. 273 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____